

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จุดสำคัญของการพัฒนาการศึกษาให้บังเกิดความสำเร็จและได้ผลดีนั้น ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับการจัดหลักสูตร การจัดแผนการศึกษา การจัดระบบการศึกษาและการบริหารการศึกษา แต่เพียงเท่านั้น แต่จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดคือ ระบบการผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา เพราะถ้าครูและบุคลากรทางการศึกษาก็และมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาทางการศึกษาจะสามารถบรรลุเป้าหมายได้ตรงตามความต้องการของประเทศ ดังนั้นการพัฒนาคนให้ถึงจุดสุดยอดนับว่า เป็นเรื่องที่สำคัญกว่าพัฒนาสิ่งใดใ้ทั้งสิ้น แต่การพัฒนาคนเป็นเรื่องที่ยากกว่าการพัฒนาทางเทคนิคและทางงานสังคม (เจริณกุล สุวรรณโชติ 2524: 1) ดังนั้นการพัฒนาครูจึงได้รับความสนใจและการส่งเสริมโดยการจัดสถานศึกษาสำหรับครู คือ โรงเรียนฝึกหัดครู โรงเรียนฝึกหัดครูแห่งแรกได้ตั้งขึ้นที่บริเวณโรงเรียน เลี้ยงเด็กสะพานค้ำ พระนคร "โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์" สอนระดับประโยคครูประถม กำหนดเวลาเรียน 2 ปี เปิดสอนเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2435 ตามโครงการของพระยาพระเสด็จสุเรนทราธิบดีที่ได้ร่างขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2441 ภาค 1 หมวด 8 ข้อ 10 ว่าด้วยโรงเรียนพิเศษ

การศึกษาในกรุงสยามในปัจจุบันและอนาคตก็ต้องมีครูเป็นที่ตั้ง ครูก็และให้การศึกษาเล่าเรียนศึกษาดี การให้ความสำคัญของกรมศึกษาธิการ คือฝึกหัดครูให้ดีแล้วเป็นทางจริง ๆ ที่จะให้การศึกษาเล่าเรียนในบ้านเมืองดำเนินสู่ทางเจริญ เพราะฉะนั้นในการที่จะสร้างและตั้งโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์เป็นที่แรกและเป็นการสำคัญของ กรมศึกษาธิการที่จะท่วงทวนนี้ (กรมการฝึกหัดครู 2522: 1)

ต่อจากนั้นโรงเรียนฝึกหัดครูอาจารย์ได้รับการพัฒนา เป็นกองการฝึกหัดครูขึ้นในปี 2482 ทั่วยุคประสงค์เพื่อต้องการรวมกรมต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่ในการผลิตครูมารวมกันอยู่ใน

กรมเดียวกันเป็นเอกภาพ ใ้ครูมีปริมาณ และคุณภาพสูง (กรมการฝึกหัดครู 2522: 1) การพัฒนาสถาบันการผลิตครูของประเทศไทยไ้คงระทำมาจนถึงปัจจุบัน โดยการยกฐานะสถานฝึกหัดครูจากโรงเรียนฝึกหัดครู เป็นวิทยาลัยครู และมีวิทยาลัยครูทั่วประเทศ 36 แห่ง

วิทยาลัยครูเป็นส่วนหนึ่งของระบบการฝึกหัดครูและเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาสำหรับผู้ประกอบอาชีพชั้นสูงในระดับปริญญา เช่นเดียวกับวิชาชีพอื่น ๆ ในลักษณะที่เรียกว่า "ครูศึกษา" (Teacher Education) (ทองอินทร์ วงศ์โสธร 2521: 1) ขอบข่ายหน้าที่และความรับผิดชอบของวิทยาลัยครู ดังที่ปรากฏในพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 คือ กำหนดให้วิทยาลัยครูเป็นสถานการศึกษาและวิจัยที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวិชาการทำการผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี ทำการวิจัยส่งเสริมวิชาชีพและวิถึฐานของครูอาจารย์และเจ้าหน้าที่บริหารการศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม (ราชกิจจานุเบกษา 2518: 28) วิทยาลัยครูได้ทำหน้าที่ในการผลิตครูเพื่อสนองความต้องการของประเทศชาติมาตลอด โดยเฉพาะเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจากแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2494 มาใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2503 ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายการศึกษาภาคบังคับจาก 4 ปี เป็น 7 ปี ความต้องการครูผู้สอนจึงมีมากขึ้น ท่อมารัฐบาลประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะที่ 1 (พ.ศ. 2502 - 2509) และระยะที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514) มีนโยบายในการพัฒนา วิทยาลัยครูจึงได้ดำเนินงานเพื่อสนองนโยบายดังกล่าวโดยการรับนักศึกษาคู เข้ารับการศึกษทั้งภาคปกติและภาคค่ำ แต่ผลจากการดำเนินงานได้ก่อให้เกิดปัญหาครูว่างงาน ดังปรากฏในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติระยะที่ 3 (พ.ศ. 2515 - 2519) และระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524) วิทยาลัยครูจึงควรเปลี่ยนแปลงเป้าหมายใหม่ในการผลิตครูให้เหมาะสมกับสภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้เนื่องจากสภาพปัญหาในการผลิตครู เกิดจากการขาดเอกภาพที่แท้จริง เพราะ ปัจจุบันนี้สถานฝึกหัดครูมีหลายสถาบันหลายสังกัดได้ทำหน้าที่ผลิตครูทั้งในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ คือ วิทยาลัยครู วิทยาลัยพลศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ส่วนในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย คือ คณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แต่ละสถาบันแต่ละแห่งขาดการร่วมกันวางแผนระยะยาวใน

การผลิตครู และไม่มีภาระประสานแผนให้สอดคล้องกันทั้งในแง่คุณภาพและปริมาณ (พจน
 สະเพียรชัย 2523: 22) ดังนั้นการที่หลายสถาบันได้ผลิตครูจนทำให้ครูมีปริมาณมากแล้ว
 นั้น วิทยาลัยครูจึงควรจะต้องพิจารณาภารกิจอื่น ๆ ของตนที่นอกเหนือจากงานผลิตครูแต่
 อย่างเดียว เช่น งานวิจัย งานบริการชุมชน งานอบรมครูประจำการและงานทะนุบำรุง
 ศิลปวัฒนธรรม งานเหล่านี้กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.วิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518 (ราชกิจจา
 นุเบกษา 2518: 24) ดังนั้นวิทยาลัยครูจึงมีโอกาสนับถือภารกิจที่อื่นได้อีกตามที่ พ.ร.บ.
 วิทยาลัยครูกำหนด นอกจากนี้ในคณาจารย์สถานะนั้นได้มีการใช้งบประมาณแผ่นดินจำนวนนับ
 พันล้านบาทในช่วงแผนพัฒนา ระยะที่ 3 และ 4 เพื่อสร้างวิทยาลัย และได้เร่งรัดพัฒนาอาจารย์
 และบุคลากรให้ให้มีคุณภาพตามที่ต้องการ จนทำให้อาคารเรียน หอพัก โรงฝึกงาน และ
 อาคารสถานที่อื่น ๆ พร้อมจะใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง แต่สภาพปัจจุบันและโครงสร้าง
 ของวิทยาลัยครูตาม พ.ร.บ.วิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518 ไม่เอื้ออำนวยให้วิทยาลัยครู
 ทำภารกิจอื่น ๆ นอกจากภารกิจในการผลิตครูเท่านั้น แตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัด
 ทบวงมหาวิทยาลัยในควมมีอิสระที่จะปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ลักษณะเช่นนี้อาจจะกล่าวได้ว่า
 เกิดจากทัศนคติเชิงผู้บริหารและนักการเมือง ไม่เห็นว่าวิทยาลัยครู เป็นสถาบันอุดมศึกษา ตาม
 พ.ร.บ. ดังจะเห็นได้จากกรจกักการจัดสรรงบประมาณของวิทยาลัย (กรมการฝึกหัดครู
 2524: 61) อีกประการหนึ่ง เมื่อพิจารณาโครงสร้างการบริหารของวิทยาลัยครูแล้วจะ
 เห็นว่าในการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และตำแหน่งทางการบริหาร ยังไม่เป็นประชาธิปไตย
 พอ มีโครงสร้างการบริหาร คล้ายคลึงกับโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่หรือโรงเรียนมัธยม
 ศึกษา เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วิทยาลัยครูไม่อาจทำหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาที่สมบูรณ์ได้

จากสภาพปัญหาในปัจจุบันของวิทยาลัยครูทั้ง 36 แห่งนั้นได้แสดงให้เห็นว่าการค
 สภาพเดิมของวิทยาลัยครู เหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่สามารถทำได้แล้วทั้งยังเป็นการสกัดกั้นการ
 ขยายตัวของสถาบันไม่ไห้ทำภารกิจที่เป็นประโยชน์อย่างกว้างขวางต่อการพัฒนาของชาติอีก
 ด้วย ประกอบกับวิทยาลัยครู เหล่านี้ก็มีคุณค่าทางการศึกษา เกินกว่าที่จะปล่อยให้เป็นไปโดย
 ไม่มีการแก้ไขปัญห เหล่านี้การพิจารณาหาทางในการแก้ไขปัญหของวิทยาลัยครู ซึ่งเป็น
 องค์การขนาดใหญ่และมีจำนวนมากเช่นนี้ ควรให้มีการศึกษาปัญหาและจัดเตรียมการวางแผน

อย่างรอบคอบและล่วงหน้าอย่างเพียงพอ เพราะการวางแผนเป็นหัวใจสำคัญขององค์กรที่จะช่วยให้งานปฏิบัติต่าง ๆ เป็นผลสำเร็จ (ซิงชัย สันติวงษ์ 2524: 98) ดังนั้น การศึกษา เรื่อง เป้าหมายและรูปแบบของสถาบันวิทยาลัยครูนั้นว่าก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่ง และจะเป็นแนวทางในการวางแผนแก้ไขปัญหาของวิทยาลัยครูซึ่งกำลังประสบปัญหาอยู่ในขณะนี้ด้วย

วิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ เป็นกลุ่มหนึ่งที่กำลังประสบปัญหาคงกล่าว และนอกจากนี้แล้ว ถ้าพิจารณาจากสภาพภูมิศาสตร์ การเมือง และการปกครอง วิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้มีลักษณะที่แตกต่างไปจากวิทยาลัยครูกลุ่มอื่น ๆ ผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษา เป้าหมายและรูปแบบของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ โดยการถามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกหัดครูไทย ผู้บริหาร และอาจารย์ในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ เพราะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อการกำหนดนโยบายทางการบริหารการฝึกหัดครูไทย และผู้บริหาร เป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวางแผน (ซิงชัย สันติวงษ์ 2524: 100) ส่วนอาจารย์เป็นบุคคลที่ต้องรับนโยบายและแผนมาทำให้เกิดการปฏิบัติ (กรมการฝึกหัดครู 2520: 29) ดังนั้นการมีส่วนร่วมกันของผู้บริหาร และอาจารย์ในการกำหนดเป้าหมายและแสวงหารูปแบบใหม่ให้กับสถาบันของตน ย่อมจะทำให้เกิดผลดี กล่าว และเป็นการช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากความเข้าใจไม่ตรงกันระหว่างผู้บริหาร กับอาจารย์ในการกำหนดวัตถุประสงค์ของสถาบันได้ (ประกอบ สุรัตน์ 2525: 24)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษาทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ว่าในอนาคต (5 - 10 ปี) เป้าหมายและรูปแบบของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้จะมีลักษณะเช่นไร เพื่อเป็นแนวทางต่อการแก้ปัญหา วางแผนและดำเนินการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อศึกษา เป้าหมายและรูปแบบของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร กับอาจารย์ ต่อเป้าหมายและรูปแบบของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ ที่เรียนจบจากสาขาการศึกษา กับอาจารย์ ที่ไม่ได้เรียนจบสาขาการศึกษา ต่อเป้าหมายและรูปแบบของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ ที่มีวุฒิทางการศึกษาด่างกัน ต่อเป้าหมายและรูปแบบของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้
5. เพื่อเสนอแนะเป้าหมายและรูปแบบของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา เป้าหมายและรูปแบบของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ ซึ่งครอบคลุมงานด้านบทบาทภารกิจ โครงสร้างของการบริหารงานของสถาบัน โดยศึกษาในลักษณะของเป้าหมายและรูปแบบที่ควรจะเป็นไปในอนาคต (5-10 ปี) ทั้งนี้จะศึกษาเฉพาะตัวอย่างประชากรที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกหัดครูไทย ผู้บริหาร และอาจารย์ของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ทั้ง 5 แห่ง ที่ปฏิบัติงานในภาคปลายปีการศึกษา 2525

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยใช้วิธีการสำรวจ (Survey Research) เป้าหมายและรูปแบบของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้จากการสอบถามความคิดเห็นหรือทัศนคติของผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกหัดครูไทย ผู้บริหาร และอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในภาคปลายปีการศึกษา 2525 ของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ ซึ่งประกอบด้วยวิทยาลัยครู นครศรีธรรมราช วิทยาลัยครูสงขลา

วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยครูภูเก็ต และวิทยาลัยครูยะลา แล้วรวบรวมทัศนะเหล่านั้นมาเป็นข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ จึงมีข้อจำกัด ดังนี้

1. การศึกษาเป้าหมายและรูปแบบของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ในครั้งนี้เป็นเพียงทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์เท่านั้น มิได้มาจากทัศนะและบุคคลอื่น ๆ
2. ความถูกต้อง เชื่อถือได้ ของข้อมูลอยู่ที่ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกหัดครูไทย หมายถึง นักการศึกษาที่มีความรู้และผลงานเกี่ยวกับการฝึกหัดครูไทย

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติงานเป็นหัวหน้างานในหน่วยงานต่าง ๆ ของวิทยาลัยครู ได้แก่ อธิการ รองอธิการ หัวหน้าคณะวิชา และรองหัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าคณะวิชา และรองหัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าสำนักงานอธิการ และรองหัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าภาควิชาต่าง ๆ และรองหัวหน้าภาควิชาต่าง ๆ และหัวหน้าแผนกต่าง ๆ และหัวหน้าแผนกต่าง ๆ และรองหัวหน้าแผนกกรรมการประจำวิทยาลัย

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ที่ปฏิบัติงานสอนในวิทยาลัยครูที่ไม่ได้ปฏิบัติงานเป็นผู้บริหาร

วิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ หมายถึง สถาบันการฝึกหัดครู สังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ 5 วิทยาลัยครู คือ วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช วิทยาลัยครูสงขลา วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยครูภูเก็ต และวิทยาลัยครูยะลา

วุฒิ หมายถึง ปริญญบัตรศึกษาสูงสุดที่สำเร็จทางการศึกษา

สาขาการศึกษา หมายถึง อาจารย์และผู้บริหารที่สำเร็จการศึกษาทางสาขาการศึกษา เช่น วิชาสอน ศึกษาศาสตร์ คุรุศาสตร์

ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้บริหารและอาจารย์หน้าทึ่ใน
วิทยาลัยครู

เป้าหมาย หมายถึง บทบาทและภารกิจของวิทยาลัยครูในอนาคตในด้านการจัด
การเรียนการสอนในระดับวุฒิ

รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างการบริหารของสถาบัน และการปกครองของสถาบัน
ในค่านหน่วยงานต้นสังกัด การจัดองค์การการบริหาร รูปแบบของสภาสถาบัน การร่วมมือ
กับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ในท้องถิ่น และการได้มาซึ่งผู้บริหารของสถาบัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะได้รับประโยชน์ คือ

1. เป็นแนวทางในการ เตรี ยมการ เพื่อแก้ไขปัญหัจจุบันของวิทยาลัย
2. เพื่อ เป็นข้อมูลแก่ผู้บริหารระดับสูงใช้ เป็นแนวทางในการวางแผน เพื่อ
ปรับปรุงและพัฒนาการบริหารสถาบันฝึกหัดครู

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพปัญหาและแนวโน้มของการ
เปลี่ยนแปลงเป้าหมาย และรูปแบบของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ จากเอกสารต่าง ๆ เมื่อได้
วิเคราะห์ข้อดีข้อด้อยจากเอกสารแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกหัด
ครูไทยอีกครั้งหนึ่ง เพื่อต้องการแนวคิดของท่านเหล่านี้มาวิเคราะห์และทำข้อสรุปในการ
เน้นเหตุผลของการวิเคราะห์เอกสารที่ผู้วิจัยได้ทำในขั้นแรก สำหรับเกณฑ์ในการเลือกสัมภาษณ์
ผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกหัดครูไทย อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้วิจัยได้พิจารณาจากผลงานทาง
การฝึกหัดครูไทยของท่านเหล่านี้

กลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ ซึ่งมีทั้งหมด 5 แห่ง คือ วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช วิทยาลัยครูสงขลา วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยครูภูเก็ต และวิทยาลัยครูยะลา

ตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์จากวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sample) โดยสุ่มมาร้อยละ 60 ของประชากร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กลุ่มผู้บริหาร ได้แก่ อธิการ รองอธิการ หัวหน้าคณะ และรองหัวหน้าคณะ หัวหน้าสำนักงานอธิการ และรองหัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าภาควิชาต่าง ๆ และรองหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าแผนกต่าง ๆ และรองหัวหน้าแผนก และกรรมการประจำวิทยาลัยครูกลุ่มอาจารย์ ได้แก่ อาจารย์ที่ปฏิบัติงานส่วนในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ซึ่งไม่ได้ปฏิบัติงานเป็นผู้บริหารในตำแหน่งดังกล่าวข้างต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยครอบคลุมถึง เป้าหมายและรูปแบบของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ในคานต่าง ๆ ดังนี้

คานเป้าหมาย

1. การจัดการศึกษาในระดับวุฒิ
2. การจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชา
3. ลักษณะการจัดการเรียนการสอน
4. ลักษณะงานวิจัย
5. การให้บริการชุมชน

คานรูปแบบ

1. หน่วยงานต้นสังกัด
2. องค์การบริหาร
3. รูปแบบของสภาสถาบัน
4. การร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ในท้องถิ่น
5. การไต่ถามซึ่งผู้บริหารในสถาบัน

ลักษณะของเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยใช้ เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถาม เป็น 2 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) โดยตามเรื่องต่อไปนี้ คือ เพศ อายุ ราชการ คุนวุฒิสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งทางกรบริหาร สาขาที่เรียนจบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเป้าหมาย และรูปแบบของวิทยาลัยครู กลุ่มภาคใต้ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ โดยในแต่ละข้อกระทงให้ประเมินได้ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้แบบสอบถาม ตอนที่ 2 ของผู้บริหาร และอาจารย์ตอบจะมีข้อความเหมือนกัน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เอกสารสำคัญเกี่ยวกับการฝึกหัดครู ผู้วิจัยได้เป็นผู้ค้นคว้าและรวบรวม คว้าตนเอง
2. การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์ตัวเอง
3. แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้เดินทางไปส่งแบบสอบถามตัวเองทั้งหมด แล้วเก็บแบบสอบถามคืน แบบสอบถามที่เหลือก็ขอให้ตัวแทนของผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติราชการใน วิทยาลัยครูทั้ง 5 แห่ง จัดเก็บให้ แล้วรวบรวมส่งผู้วิจัยทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลที่ได้จากเอกสารและการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอในรูปความเรียง

2. เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และทำแคโรยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับเป้าหมายและรูปแบบของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยใช้ ที - เทสต์ (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ถ้าพบว่ามีความแตกต่างกันก็จะทดสอบรายคู่ด้วยวิธีทดสอบของ เชฟเฟ (Scheffe's Multiple Comparison on Treatment means)

ลำดับชั้นในการ เสนอผลการวิจัย

รายงานผลการวิจัยนี้ ได้แบ่งเป็น 5 บท รวม บรรณานุกรม และภาคผนวก โดยการเสนอตามลำดับชั้น ดังนี้

บทที่ 1 อันเป็นบทนำกล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวถึง เป้าหมายและรูปแบบของวิทยาลัยครู และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย กลุ่มตัวอย่างประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม แสดงรายการหนังสือ บทความ และเอกสารอื่น ๆ ที่ใช้ในการวิจัย ภาคผนวก ประกอบด้วยแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย รายงานผู้เชี่ยวชาญทางด้านการฝึกหัดครูไทย รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ